

vesteringer, mange investeringer, men private investeringer. En stat, hvis samlede gæld i 1992 vil runde 560 mia. kr., er totalt insolvent og økonomisk ude af stand til at indgå nyinvesteringer på betryggende vis. Derfor må regeringens investeringsideer afvises.

Virksomhedernes størrelse og organisationsform

Politikere skal blande sig uden om, hvorvidt den enkelte foretrækker at drive virksomhed i den ene eller anden organisationsform. De skal også være neutrale over for, om virksomhederne er små, mellemstore eller gigantiske.

Multinationale virksomheder fremdrages som skræmmedyr af socialisterne i deres puritanske had til kapitalkoncentrationer og profit. Det er uberettiget. Efter hele deres struktur er disse selskaber trækdyr for velstandsudviklingen. For hele levestandardfremgangen har deres masseproduktion og store forskningsafdelinger været socialt velsignende. Ikke alle ledere er gode ledere, men en eller anden skal jo bestemme, hvad der skal ske i Philips, General Motors, ØK og i de andre store selskaber. Man skal være umådelig verdensfjern for at tro på, at en regeringskommission af embedsmænd bedre kan afgøre dette end kaptajner af Mærsk McKinney Møller-støbnin-gen.

Fremskridtspartiet bekæmper derfor forslag om at genere de multinationale selskaber. Rent faktisk begrundes de store firmaer betydeligt af lovreguleringer. Mindre virksomheder tynges jo forholdsmæssigt mange gange så hårdt af bureaukratikrav om skrivebordspapirartisterier og har sværere ved at finde ud af og hensigtsmæssigt udnytte de udviklede erhvervsstøtteordninger eller smutte uden om de handelshindringer, som staten opstiller. Bliver vi dette uvæsen kvit, vil smådriftsfordelene på mange områder være så betydelige, at titusinder af danske virksomheder vil trives fremragende ved siden af og i samspil med giganterne.

Erhvervszoner – 90'ernes løsning

»Det er ikke blot virksomhederne, der er ude i international konkurrence. Politikerne er det også. Danske politikere må konkurrere med andre landes politikere om at skabe et erhvervs-klima, der kan fastholde og tiltrække virksomheder og kvalificeret arbejdskraft. Det danske erhvervs-klima skal ikke være lige så godt som andre steder i EF. Det skal være bedre, hvis vi skal tiltrække ny aktivitet.« Således skrev Bent J. le Fèvre i forordet til Industrirådets pjece »Vejen til et konkurrencedygtigt Danmark, september 1991«.

Fremskridtspartiet er aldeles enig i ovenstående udsagn. Nærværende forslag er derfor også et udtryk for et af Fremskridtspartiets bud på, hvordan dansk erhvervsliv opnår bedre konkurrenceforhold end konkurrenterne. I det foregående hovedafsnit er beskrevet en række problemstillinger og løsningsmuligheder, der vedrører det samlede danske samfund. Fremskridtspartiet har gennem mange års utrætteligt politisk arbejde søgt at få flertal for de gode initiativer. Det er desværre endnu ikke lykkedes. Nærværende forslag går derfor ud på – i form af en forsøgsordning – at udpege en række erhvervszoner, hvori der gennemføres en række nye initiativer.

Ideen med erhvervszoner er ikke ny, og den er ikke Fremskridtspartiets. Der har i udlandet været Erhvervszoner lige siden 1958. Der er derfor tale om et velfungerende, internationalt afprøvet system. Alle steder har resultatet været etablering af mange tusinde nye virksomheder og millioner af arbejdspladser.

I 1958 oplevede den irske by Shannon en krise. Ud af en arbejdsstyrke på 2.000 mistede 300 deres arbejde som følge af lukning af en større virksomhed. Byen ønskede derfor at tiltrække nye, særlig amerikanske, virksomheder for at skabe nye arbejdspladser.

Byrådet indstillede, at området blev udlagt til skattefri zone. Regeringen gav tilladelse. Dertil kom en garanti fra alle myndigheder om, at alle ansøgninger ville blive besvaret inden for 24 timer. Dermed var det 20. århundredes første industrizone etableret under navnet Shannon Free Zone. 27 år efter var der i området etableret 23.000 job. 100 udenlandske virksomheder var blevet etableret inden for zonen. De fordeler sig med halvdelen inden for industri og halvdelen inden for handel. Der beskæftiges ca. 5.000 personer i selve zonen. I byen Limerick og byen Shannon er der etableret yderligere 5.000 job som følge af zonen. Der produceres/omsættes for ca. 400 mio. irske pund i zonen. Midwesternregionen har oplevet, at yderligere ca. 10.000 nye job er blevet etableret i nye udenlandske virksomheder som følge af afledt effekt fra zonen. Zonen har betydet, at 300 irske arbejdere har etableret egen virksomhed uden for zonen. Deres virksomheder beskæftiger i alt 3.000 personer.

Rådgivningsfirmaet Institutum Europaeum, Bruxelles, med direktør Michael van Notten i spidsen, er nok det mest succesfulde europæiske firma, når det gælder rådgivning og hjælp til etablering af erhvervszoner. Firmaet har medvirket til etablering af ikke mindre end 226 zoner i 39 lande med over 1 mio. beskæftigede. Også det amerikanske rådgivningsfirma International Parks Inc., Arizona, har haft travlt. Det